



Toelichting overeenkomst voor het optreden als exporteur in de zin van art. 1 (19)(b)(ii) van de gedelegeerde verordening (EU) 2015/2446

Door middel van deze overeenkomst is het mogelijk een partij aan te wijzen als exporteur, indien er geen andere partij is die deze rol op zich wil of kan nemen (bijvoorbeeld indien er sprake is van ex-works verkopen). De hoofdregel is dat de exporteur de in het douanegebied van de Unie gevestigde persoon is die de macht heeft om te beslissen en beslist heeft dat de goederen dat douanegebied zullen verlaten (art. 1 lid 19 sub. b i GVoDWU).

Uitsluitend indien i niet van toepassing is, kan een andere in het douanegebied van de Unie gevestigde persoon die een partij is bij de overeenkomst op grond waarvan goederen dat douanegebied zullen verlaten, exporteur zijn (art. 1 lid 19 sub. b ii GVoDWU). Dit kan een vervoerder, een expediteur of een ander persoon zijn zolang deze persoon voldoet aan de definitie van exporteur en bereid is deze rol op zich te nemen.

Twee verschillende overeenkomsten

U treft hierbij twee overeenkomsten aan: een twee- en een driepartijenovereenkomst. Wij raden aan gebruik te maken van de driepartijenovereenkomst. Veruit de meeste koopovereenkomsten waarbij deze situatie speelt, zullen gesloten worden door een in de EU gevestigde verkoper (bijvoorbeeld bij ex-works). De verkoper kan beslissen of heeft beslist dat de goederen worden verkocht aan een buiten de EU gevestigde persoon, die de goederen buiten het douanegebied van de gemeenschap zal brengen. De verkoper heeft immers de macht om bij de koper te informeren naar de bestemming van de goederen. Deze verkoper heeft daarom een verantwoordelijkheid in de transactie. Dat deze verkoper de verplichting met betrekking tot uitvoerformaliteiten bij de koper heeft belegd (zoals bij ex-works) doet daar niet aan af. Indien de verkopende partij geheel niet in beeld is, of weigert te tekenen, kan gebruik worden gemaakt van de tweepartijenovereenkomst. In geval van schade moet deze buiten de EU worden verhaald. De hoogte van de bankgarantie dienen partijen zelf vast te stellen.

De partijen die in de overeenkomst moeten worden ingevuld, zijn de volgende:

1. Koper (driepartijenovereenkomst)

De partij die de koper is van de goederen. Dit zal veelal de in het derde land gevestigde partij zijn.

2. Verkoper (driepartijenovereenkomst)

De partij die de verkoper is van de goederen. Dit zal veelal de in het douanegebied van de Unie gevestigde persoon zijn, maar deze kan ook buiten het douanegebied gevestigd zijn.

3. Opdrachtgever (tweepartijenovereenkomst)

Degene die de opdracht aan de expediteur of andere partij verstrekt. Dit kan zowel de verkoper als de koper zijn.

4. Expediteur (beide overeenkomsten)

De partij die optreedt als exporteur en deze rol op zich neemt. Voor de term expediteur is gekozen omdat deze terminologie aansluit bij de Nederlandse Expeditie-voorwaarden. Dit kan volgens de wetgeving ook een andere partij zijn die een partij is bij de overeenkomst op basis waarvan de goederen uit het douanegebied van de Unie worden gebracht. Dit kan iedere persoon zijn zolang deze persoon in de Unie is gevestigd en bereid is de rol van exporteur voor douanedoeleinden op zich te nemen.